

NORA

Ze zat als een rots in de branding op een kruk in het midden van de bar achter een glaasje jenever. Ze zat daar met de vanzelfsprekendheid van de stamgast op haar vaste plek. Dat bleek mij achteraf een strategische keuze van haar te zijn.

Ik kwam naast haar te zitten en het duurde maar heel kort voordat wij in een geanimeerd gesprek geraakten. Pas nadat ze mij had uitgehoord over waar ik vandaan kwam, wat ik had gedaan en hoe ik zo in Princenhage was terechtgekomen, vertelde ze dat ze Nora heette en al weer heel lang in Breda woonde.

Ze sprak met een mooie Vlaamse tongval. Haar inmiddels overleden man was hoogleraar geweest (waarin ben ik inmiddels vergeten). En ja, ze kwam regelmatig bij Piet en Anneke in het Roode Hert een glaasje drinken. En ja ze wilde graag een glaasje jenever met mij drinken. Ze vertrouwde mij toe dat ze zo in het midden van de bar overzicht had en dat het gemakkelijker was om een gesprek aan te knopen dan 'wanneer ge aan de zijkant van dun bar gezeten zijt'.

Ik ben haar na die eerste keer nog vele malen tegengekomen, altijd was ze gezeten op die vaste plek achter een glaasje jenever en altijd vond ze wel een willig oor waar ze haar verhalen aan kwijt kon. Anneke hield van achter de bar een oogje in het zeil en tegen de tijd dat het tijd was voor haar om op te stappen wist ze haar met zachte dwang naar huis te doen gaan.

Nora werd geteisterd door suikerziekte waardoor ze langzaam maar zeker moeilijker ter been werd en niet meer op eigen houtje naar en van het Roode Hert kon. Maar ze bleef er komen en graag! Dat bleek wel die keer dat Anneke haar met de nodige tact aanbood om een taxi te bestellen en een van de andere stamgasten (laten we hem Karel noemen) aanbood haar even af te zetten. Hij moest toch bij Nora in de buurt zijn om iets af te geven.

Zo geschiedde en na een half uur kwam Karel het café binnen met de woorden 'zo, Nora is netjes thuisgebracht, geef mij maar een pilsje'. Waarop Piet hem zei eens goed naar de bar te kijken. En ja hoor, daar zat Nora als een rots in de branding op een kruk in het midden van de bar achter een glaasje jenever.

Die avond is het nog laat geworden!

Jos Schlangen